

Udskriftsdato: 9. februar 2021

KEN nr 9260 af 15/05/2000 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse C-18-00 om boligændring - tilbygning - løbende højere boligudgifter - forhøjet lejeværdi - forhøjelse af ejendomsforsikring - større forbrug af el og varme - merudgifter til voksne

Ministerium: Social- og Indenrigsministeriet

Journalnummer: J.nr.: 350069-99

Ankestyrelsens principafgørelse C-18-00 om boligændring - tilbygning - løbende højere boligudgifter - forhøjet lejeværdi - forhøjelse af ejendomsforsikring - større forbrug af el og varme - merudgifter til voksne

Resume:

Ved boligændring i form af til- og ombygning som følge af et barns handicap kunne der ydes hjælp til merudgifter i form af forhøjet lejeværdi af egen bolig, forhøjelse af ejendomsforsikring, og større forbrug af el og varme.

Særligt for så vidt angik den forhøjede lejeværdi lagde Ankestyrelsen vægt på, at der tages pant for værdiforøgelsen som indretningen medfører, hvorfor den ikke modsvares af en formueforøgelse.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 26 af 17. januar 2000 - § 28, § 102, stk. 1 og § 102, stk. 2

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 41

Sagsfremstilling:

En familie søgte om hjælp til løbende merudgifter i form af forhøjet lejeværdi, forhøjelse af ejendomsforsikring og det større forbrug af el og varme, der opstod på grund af, at der som følge af deres barns handicap var bevilget en boligændring efter servicelovens § 102, stk. 1, på 60 kvm.

Kommunen gav afslag på hjælp til de ansøgte udgifter med den begrundelse, at der efter servicelovens § 102 kan ydes hjælp til boligindretning og merudgifter ved boligskit til personer med varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det fremgår ikke af bestemmelsen, at der er hjemmel til at dække merudgifter i forbindelse med boligen, når der ikke er tale om boligskit.

Kommunen gav ligeledes afslag efter servicelovens § 28 med den begrundelse, at der efter kommunens opfattelse ikke var hjemmel i servicelovens § 28 til at dække merudgifter, der relaterer sig til forhøjede boligudgifter i fast ejendom som familien selv ejer.

Nævnet tiltrådte kommunens afslag.

Nævnet lagde til grund, at det af servicelovens § 102 fremgår, at støtte til højere boligudgifter udelukkende kan ydes i forbindelse med boligskitte.

Nævnet lagde videre til grund, at servicelovens § 28 om støtte til merudgifter ikke sigter på at dække løbende merudgifter i forbindelse med boligindretning.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt der kan ydes støtte til merudgifter i form af forhøjet lejeværdi af egen bolig, forhøjelse af ejendomsforsikring, og større forbrug af el og varme som følge af boligændring af nuværende bolig efter servicelovens § 102, stk. 1, herunder om merudgifterne kan ydes efter servicelovens § 28.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der er hjemmel i servicelovens § 28, stk. 1, til at dække merudgifter i form af forhøjet lejeværdi af egen bolig, forhøjelse af ejendomsforsikring, og større forbrug af el og varme, som følger af nødvendig boligændring efter servicelovens § 102, stk. 1.

Begrundelsen for afgørelsen var, at familien efter servicelovens § 102, stk. 1 havde fået bevilget en boligændring bestående af en om- og tilbygning på 60 kvm. alene på grund af familiens søns handicap, og at familien som følge heraf havde fået løbende højere udgifter i forbindelse med boligen.

Ankestyrelsen lagde vægt på Socialministeriets vejledning af 5. marts 1998 om sociale tilbud til børn og unge med handicap, punkt 37, hvoraf bl.a. fremgår at § 28 giver hjemmel til at dække de udgifter, som familien ikke ville have haft, hvis barnet/den unge ikke havde haft en nedsat funktionsevne eller en kronisk/langvarig lidelse.

Særligt for så vidt angik den forhøjede lejeværdi lagde Ankestyrelsen vægt på, at der tages pant for værdiforøgelsen som indretningen medfører, hvorfor den ikke modsvares af en formueforøgelse.

Ankestyrelsen henviste til, at styrelsen tidligere i SM O-108-94 har tilkendegivet, at i tilfælde hvor en flytning alene er nødvendig af hensyn til det handicappede barn, skal en familie ud fra formålet med bistandslovens §§ 48 og 59 (nu servicelovens §§ 28 og 102) ikke have merudgifter ved et boligskit.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at vejledningens eksempler på merudgifter ikke er udtømmende, og at der herudover efter en konkret vurdering kan ydes hjælp til andre udgifter, når disse må anses for velbegrundede, sandsynliggjorte merudgifter på grund af barnets handicap, jf. pkt. 75.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på retstilstanden efter dagældende bistandslovs § 48, stk. 1, hvorefter merudgifter til højere boligudgifter, som er en nødvendig følge af barnets handicap, herunder merudgifter som skyldes boligskit, forbedringer af boligen eller højere løbende boligudgifter kunne dækkes efter denne bestemmelse.

Efter forarbejderne til servicelovens § 28 er der ikke tilsigtet ændringer i ydelserne i forhold til bistandslovens § 48, stk. 1, og 2.

Ankestyrelsen var enig med nævnet i at der efter § 102, stk. 1, ikke kan ydes hjælp til boligudgifter af den nævnte karakter, da bestemmelsen vedrører hjælp til boligændring i form af mur-og nagelfaste genstande.

Ankestyrelsen var ligeledes enig med nævnet i, at der efter § 102, stk. 2, heller ikke er hjemmel til hjælp til højere boligudgifter af den nævnte karakter, da bestemmelsen alene vedrører boligskit.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse for så vidt angår servicelovens § 102 og ændrede nævnets afgørelse for så vidt angår servicelovens § 28.

Samtidig blev sagen tilbagesendt til kommunen som 1. instans med henblik på en vurdering af hjælpens størrelse efter § 28, herunder stillingtagen til, hvad der var nødvendige merudgifter som følge af barnets handicap.